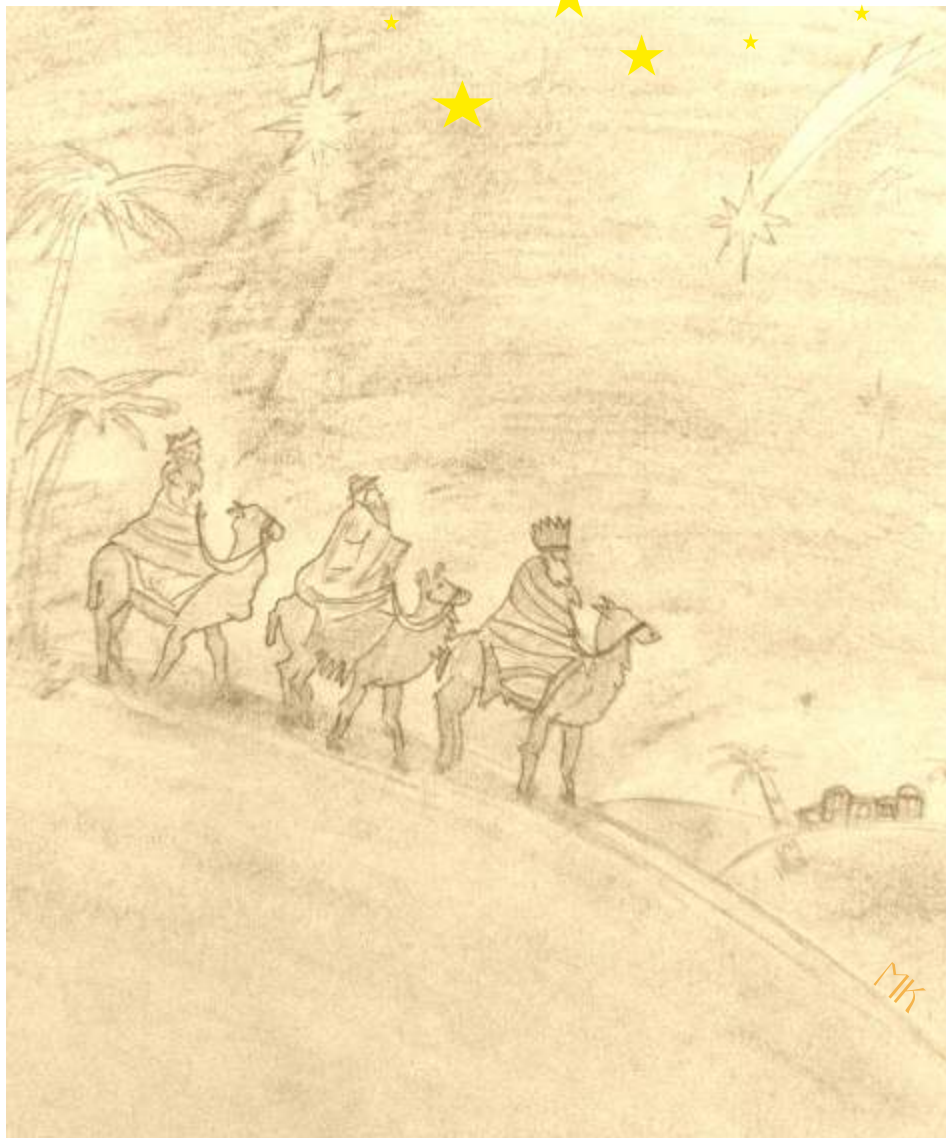

prosinec 12/2012
časopis krajanske rodiny v New Yorku

ZVON
2012

Anděl Ticha

(Poselství shůry, Anselm Grün
vydalo Karmelitánské nakladatelství
v Kostelním Vydří 2002)

Andělé jsou subtilní bytosti. Nedají se poutat, objevují se nečekaně. Aby ses s nimi mohl setkat, musíš být otevřený. Andělé přicházejí lehkým krokem a ty musíš být velmi potichu, abys je vnímal. Jeden anděl by tě rád uvedl do umění ticha, do atmosféry mlčení. Právě v lomu dnešního světa potřebujeme mnoho ticha, abychom vnitřně ozdravěli. Od Kierkegaarda pochází slavná odpověď na otázku, co by lidem radil, kdyby byl lékařem: “Vytvářejte ticho!” A Rabíndranáth Thákur nás zve: “Koupej si duši v mlčení.” Ticho je lékem našich duší, ohlušených hřmotem tohoto světa; duši neschopných dýchat, protože do nich ze všech stran pronikají hřmotící myšlenky a obrazy.

Všechno veliké, co se má zrodit v člověku, potřebuje ticho. “Jen v mlčení probíhá opravdové poznání,” míní Romano Guardini. A Jan Klimak, mnich rané církve, říká: “Mlčení je plodem moudrosti a je v něm poznání všech věcí.” Mlčení nás připravuje k tomu, abychom uměli správně naslouchat, abychom dovedli rozpoznat různá tónová zabarvení něčí řeči. Mlčení je zapotřebí i k zaslechnutí Božího hlasu v našich srdcích. Mnozí dnes bědují, že nezakoušení Boha, že je jim čímsi cizím. Jsou totiž tak naplnění hřmotem, že přeslechnou jemné impulzy, jimiž je Bůh v srdci oslovuje. Pořád máme něco na práci. Kdykoliv se v našem nitru zachvěje takový jemný podnět, už jej odstrkujeme stranou a obracíme se k něčemu hmatatelnému. A tak hlas Boží neuslyšíme nikdy.

Slovo ticho pochází od tišit, kojit, ukojit, upokojit. Matka kojí hladové dítě, aby přestalo křičet. Anděl ticha chce ztišit naše hlučné myšlenky, naše hlasitá přání, naše naléhavé potřeby, abychom byli schopni v sobě objevit prostor ticha. Mystikové jsou přesvědčeni, že je v každém z nás; je to prostor, do něhož nemají povolen vstup žádné myšlenky ani city, ani potřeby, ani přání. Nemohou sem proniknout ani lidé z našeho okolí se svým očekáváním, se svými nároky, úsudky a odsudky. Je to jakýsi prostor ve mně, kde jsem zcela sám sebou. A je to prostor mlčení, v němž ve mně přebývá sám Bůh. Zde jsem skutečně svobodný, tady nade mnou nemá moc, nikdo mě nemůže zranit. Tady jsem celý, celistvý, a proto nezranitelný. Pro mne je denní potřebou se posadit a meditovat. V meditaci si představuji, jak mě můj dech a slovo, které s tímto dechem spojují, do tohoto vnitřního prostoru ticha uvádí. Tam nemají přístup lidé, kteří dnes přijdou do mé kanceláře. Tam na mne nedosáhne nikdo se svými přáními,

soudy a odsudky. Tam mohu volně dýchat. Tam jsem jen já sám se svým Bohem. To dodává mému životu důstojnost. V tomto vnitřním prostoru ticha přicházím do styku se svým pravým vnitřním já. Ticho mě promění, tak jako proměnili hádavou ženu rabbiho Zusji. Říká se o ní: “Od tohoto okamžiku se ztišila. A s tichem k ní přišla i radost. A s radostí i dobrota!”

Právě máš-li mnoho co činit s jinými lidmi, jestliže jich mnoho od tebe něco chce, vyčerpávají-li tě intenzivní rozhovory s nimi, právě tehdy potřebuješ anděla ticha, aby v tobě utišil tu záplavu slov, která denně slyšíš. V mlčení můžeš opět vydechnout, setrást ze sebe všechno, co ti svěřili druzí. Kéž by tě anděl ticha uvedl do toho vnitřního prostoru, do něhož nemají přístup ani ti lidé, pro něž si tu. Jen když jsi v kontaktu s tímto vnitřním prostorem ticha, můžeš se bezstarostně zabývat jinými. Nemusíš se pak bát, že tě problémy druhých zavalí a že tě vnitřně pošpiní ta špína, která v rozhovoru často vyplouvá na povrch.

Existuje prostor, v němž zůstaneš nedotčen před vši sutí, před vším harampádím, které by druzí u tebe rádi složili. V něm zůstaneš celistvý, zdravý. Kéž by tě doprovázel anděl ticha a stále ti připomínal, že už v sobě tento prostor ticha máš. Nemusíš jej teprve vytvářet. Stačí, že se zkontaktuješ s tichem, které je v tobě a které je schopno tě vyléčit. Tam - v prostoru mlčení - si můžeš odpočinout. Tam jsi zdravý a celý. Tam je v tobě cosi čistého a ryzího, co nezkalí žádný hluk tohoto světa.

MILÍ přátelé, po nedělní mši svaté máme vždy malé občerstvení ve farním centru naproti kostela. Debatuje se zde o všem možném i nemožném. Padla také řeč na stahování filmů z internetu. Můj kamarád se na mě obrátil s otázkou: “Father, ty ale nemůžeš stahovat ilegálně filmy z internetu, že?” Hned jsem potvrdil jeho slova, že nemůžu.

Jeho otázka ve mně zanechala dojem, že já ze své autority nemůžu dělat to, co si ostatní mohou dovolit. Na druhou stranu já to dělat mohu, ale zanechalo by to nedobry příklad pro ostatní. Dále je to věc, která je proti mému svědomí a poškozuje můj vztah s Bohem a s lidmi. Často se setkávám s lidmi, kteří chápou křesťanské náboženství jako soubor jakýchsi zákazů a příkazů – a spíše ty zákazy.

Není však milí věřící naše víra spíše cesta a výzva k novému životu? Spíše budování něčeho nového? Opuštění starých cest? Křesťanskou první výzvou není zákaz něco nedělat, ale odpověď na Boží volání na jeho výzvu lásky. Bůh nás volá především k partnerství budovat nový svět na základě jeho zákonů. My se můžeme kdykoliv připojit a odpovědět svobodně svým životem - poslouchat Jeho syna

Ježíše Krista. Ježíš nás ujist'uje v Písmu svatém, že bez něho nemůžeme udělat nic (Jan 15,5). Proto je velice důležité na naší cestě k Bohu být napojeni na Ježíše, poslouchat Ho. Pak budeme svobodní a budeme moci dělat, co CHCEME.

Vánoce, které budeme za krátký čas slavit, jsou zahaleny tajemstvím vstupu Božího syna Ježíše na naši zem. Přeji Vám všem z celého srdce radostné prožití tohoto svátku. Bůh, ať Vám žehná, Vaši rodině i všem Vaším drahým.

Milí čtenáři, přeji Vám hezký čas strávený s časopisem ZVON.

Fr. Antonín

Shining
Star
Růžena
Bunžová

foto ze slavnostní Shining Star večeře
Růžena Bunžová - uprostřed

Paní Růžena Bunžová dostala z rukou pana biskupa Nikolase DiMarzio vyznamenání "Shining Star" za dlouholetou práci pro Československou komunitu v Astorii. Dlouhá léta pomáhala také ostatním krajanským organizacím v New Yorku. Paní Růžena přijela roku 1967 za svým manželem Dr. Bohumírem Bunžou, který emigroval do Itálie v roce 1948 pod hrozbou ztráty života. Po boku svého manžela byla zapojena v mnoha církevních aktivitách. Pomohla také založit český poutní dům Velehrad v Římě. V roce 1977 se s manželem přestěhovali do New Yorku. I dnes ve svém věku paní Růžena jenom zcela vyjíměčně chybí na bohoslužbách. Celá komunita v Astorii děkuje paní Růženě za její pomoc v minulosti a děkuje za její krásný příklad živé víry.

Advent – čas nábožnosti a radosti

Rev. František Čonka

Advent je špecifické liturgické obdobie prípravy veriacich kresťanov katolíkov západného obradu na vianočné sviatky. Toto obdobie má aj eschatologický charakter a pripomínať má dvojaký príchod Pána: príchod medzi ľuďmi a príchod na konci čias. Z tohto pohľadu je advent časom nábožnosti a radosti.

Dejiny adventu v západnej cirkvi sa začínajú písať koncom 4. storočia v južnej Galii a v Španielsku. Veriaci z týchto krajov pociťovali potrebu asketickej

prípravy na Vianoce a na slávnosť Zjavenia Pána, kedy sa v Cirkvi udeľoval krst. Obdobie prípravy trvalo tri nedele, pričom ho mala vyplňať modlitba a horlivejšia účasť na bohoslužbách (Koncil v Zaragóze r. 380). V Galii mal advent skoro pôstny charakter, aby sa pripodobnil 40-dennému pôstu pred Veľkou Nocou, ktorý bol tiež prípravou na krst. Keďže nedeľa ani sobota nikdy neboli dňami pôstu, bolo potrebných až osem týždňov, aby pôst pred sviatkom Zjavenia Pána trval štyridsať dní. Tak vznikla *Quadragesima sancti Martini*, pôstny čas začínajúci na sviatok sv. Martina z Tours 11. novembra a končiaci 5. januára.

Rím nemal zámer zaviesť pred Vianocami 40-dennú prípravu, no napriek tomu sa v 6. storočí začali posledné nedele pred Vianocami liturgicky upravovať tak, aby pripomínali blížiac sa sviatky príchodu Pána na tento svet, ako aj vystúpenie Jána Krstiteľa. A tu je rozdiel v chápaní adventu v Ríme a v Galii. V Galii mala príprava asketický a v Ríme liturgický charakter. *Sakramentáre* (omšové knihy) z týchto čias dosvedčujú, ako ťažko sa formuláre šies tich a neskôr štyroch prípravných týždňov umiestňovali do ročného cyklu. Až *Graduále* (knihy stupňových spevov) a *Antifonáre* (knihy žalmových spevov) v 8. a 9. storočí umiestňujú adventné omše na začiatok liturgického roka. Adventná liturgia bola stanovená až za pápeža Gregora Veľkého a doteraz má dve črty: pamiatku prvého príchodu a prípravu na druhý príchod Pána Ježiša.

V nasledujúcich storočiach ovplyvnil galský advent rímsky, lebo okolo roku 1000 prebiehalo „pogaltšenie“ rímskej liturgie. Advent dostal pôstny charakter. Od stredoveku sa používa fialový parament, oltár sa nezdobí kvetmi, vynecháva sa Glória, Te Deum a je obmedzená hra na organe (nemôže sa preludovať, môže sa len sprevádzať spev veriacich).

V východnej cirkvi nachádzame síce prípravu na Vianoce, no nijaká východná liturgia neslávi advent tak, ako liturgia rímska. V byzantskej liturgii si počas predvianočných nediel pripomínajú *pamiatku všetkých otcov, ktorí sa časom zaľúbili Bohu od Adama až po Jozefa, manžela preblahoslavenej Bohorodičky*. **Sýrsky rítus** nazýva nedele pred Vianocami *Týždňami zvestovania*. Počas nich sa slávi zvestovanie spásy Zachariášovi, Márii, návšteva Panny Márie, narodenie Jána Krstiteľa a posolstvo anjela Jozefovi.

Obnova Adventu po Druhom vatikánskom koncile odstránila najmä jeho pôstny charakter a liturgicky ho dobudovala. Znakom toho sú: nové adventné prefácie, antifóny, modlitby na každý deň, nové usporiadanie čítaní. Glória sa vynecháva. Má sa tým vyjadriť očakávanie času, keď tento spev zaznie v podaní anjelov, ktorí ohlasujú narodenie Pána. Stane sa tak o polnoci Svätej noci. Texty od prvej adventnej nedele do 16. decembra vyjadrujú eschatologický charakter a povzbudzujú k očakávaniu druhého príchodu Pána. Od 17. decembra má každý deň pre omšu a bohoslužbu vlastné formuláre. Evanjeliové čítania podávajú udalosti pred príchodom Pána. Štvrtá adventná nedeľa má na základe čítania omšového formulára charakter nedele starozákonných otcov a Panny Márie, ktorí očakávali narodenie Pána.

Celá adventná liturgia má v nás vzbudiť túžbu po obnove svojho života. Tak ako sa narodením Pána Ježiša pre ľudstvo začína niečo nové, má sa aj kresťan pripraviť na nový život, ktorý mu ponúka prichádzajúci Mesiáš. Kresťan má počas

adventu otvoriť svoje srdce, pripraviť ho a dovoliť, aby sa v ňom opäť narodila Láska. Aj týmto spôsobom sa Cirkev nepretržite podieľa na posväcovaní sveta a na budovaní Božieho kráľovstva na zemi. Nepremárnime šancu, ktorú nám adventný čas ponúka!

Tři králové, Epifanie

K+M+B

P. Piřha

z knihy Vánoce , vydal(o): Comdes

Svátek Zjevení Páně, lidově zvaný sv. tří králů, je svým obsahem téměř totožný se svátkem Narození Páně. V obou jde o to, že se Bůh zjevuje jako člověk, dokonce jako právě narozené dítě. K tomuto dítěti nejprve přiběhnou prostí pastýři, kteří slyší jásající anděly ohlašující slávu Boží na výsostech a dobrou vůli a pokoj lidem na Zemi. Ti přijdou pohnutí vnitřním puzením, které vychází z jejich srdce. Jdou za tím, kdo je jako oni, kdo patří do Izraele. K témuž dítěti o něco málo později dorazí i králové-mudrci, kteří z pohybu a postavení hvězd neomylně vyčtou, že se narodí velký král, a to v Izraeli. Jsou to cizinci a jinověrci. Je úsměvné, jak tito mužové vědy, moderně řečeno intelektuálové, kteří se dobrali poznání o narození krále králů složitými výpočty a věděli o něm dříve, než k narození došlo, přijdou pozdě. Prostí pastýři jsou už zase zpátky u svých stád, když do Betléma vstupují učenci. Je tu skryto jakési ponaučení. Cesta rozumu může vést ke spásnému setkání s Bohem, ale je složitá a dlouhá, protože vede všemi možnými oklikami pochyb. Cesta srdce je daleko přímější, ale vyžaduje, aby srdce bylo citlivé a vnímavé. V druhém svátku se tedy Kristus zjevuje pohanům a v postavách svatých králů je zosobněno přijetí Krista za krále všech.

Tento svátek zjevení mohli bychom z hlediska lidstva chápat jako svátek přijetí nebo uznání Krista. Scéna klanění králů přinášejících dary připomíná holdování velmožů a králů vasalských zemí nově korunovanému králi. V linii tohoto uznání Kristovy vlády stojí dodnes to, že v tento den znamenáme dveře svých domů a domovů trojím křížkem a písmeny C, M a B. Tímto znamením se totiž přihlašujeme k obnovenému království Božímu a vymezujeme prostor, v němž uprostřed rozlámaného, zlého a hříchem opanovaného světa chtějí křesťané žít plně podle řádu a zákona Božího. Tato znamení tedy vymezují prostor pravdy a spravedlnosti. Jsou ovšem i znaky žehnání, které mají ostrůvky Kristova království hájit před nápirem nepřítele. Tři známé litery nejsou začáteční písmena jmen králů: Kašpar, Melichar, Balthasar. Je to sice starobylý, přece však pozdní výmysl. Tři litery jsou zkratkou požehnání, které znamená Pán (řecky Kyrios) či Kristus (Christos) obydlí (latinsky mansionem) ať žehná (benedicet). Jak se stalo, že prvou literou je C, není dost jasné. Může to být odsunutím h z písmene ch, může to být latinský přepis řeckého k. Mnoho na tom nezáleží. Tato zkratka znamená Pán žehnej tomuto domu.

Hluboký smysl svátku zjevení Páně přibližují nám obrazy gotických malířů. Je jich mnoho, jsou možná nejčastějším vánočním malířským tématem. Známe je z mnoha reprodukcí, které se používají na vánočních gratulacích. Ne vždy je to, co

bude dále popsáno, přesně stejné, ale základní smysl zůstává, ač podán v mnoha variantách. Pro tento výklad přidržíme se na symboly bohatého, krásného, ale dobře čitelného obrazu z oltářního cyklu Mistra Vyšebrodského.

Na jeho desce vidíme Ježíška sedět na klíně Mariině. Ta oblečena jako královna sama sedí na trůně. Maria, lidská dcera reprezentuje zde zemi a celé stvoření. Kristus na jejím klíně je králem všeho stvořeného. V horní části obrazu jsou ovšem vidět andělé, služebníci Boží, kteří vedou krále a vlastně je ke Kristu uvádějí. Králi země slouží andělé, což jasně ukazuje, že je to Bůh, nebeský král.

Postavy králů mají celou řadu významů. Předně znamenají tři fáze lidského života. Jeden je mladý, druhý je zralý muž, třetí je stařec. Říká se tím, že Kristus je Pánem každého života od počátku do konce. Králové jsou však i vladaři všeho pozemského času. Mladý král je králem budoucnosti. Na našem obraze je oblečen do zeleného roucha naděje. Překvapivé je, že králem přítomnosti je král stařec. Ten na obrazech zpravidla klečí u Ježíška a něco koná.

Na našem obraze jednak líbá ručku dítěte, jednak mu podává dar zlata. Králem přítomnosti, tohoto právě probíhajícího děje, je král stařec proto, že jsouci okamžik brzo přejde do velikého prostoru minulosti. Právě tak jako stařec upadne do spánku smrti. Zralý muž, který stojí trochu nakloněn nad ním, je pak králem minulosti. Nedejme se zmást tím, že se jeví oproti starci velmi mladě. Zralost a plnost žití přichází v gotické představě teprve v hodině smrti. Smrt také zastavuje čas života, takže v této plnosti uzrání již navždy zůstaneme. Dalo by se říci, že každý v plné síle své osobnosti. Tento král je králem snědé, až i černé tváře. To ovšem není způsobeno sluncem, jak zpívá sazemi umouněný chlapec při tříkrálové koledě. Je to způsobeno stínem smrti, který leží nad minulostí. Tvář jejího krále je ve stínu. V tomto smyslu ukazují králové, že Kristus je Pánem veškerého času, je králem věčně.

Také dary, které králové přinášejí, mají symbolický význam. Jsou to substance v té době všech známých skupenství. Zlato zastupuje jako dokonalý kov všechno, co je skupenství pevného. Kadidlo zastupuje vše, co je skupenství plynného, a kapaliny zastupuje myrrha. Tu přináší král s temnou tváří, neboť to byla mast užívaná při pohřbech. Není nic a nikdo, co by se vymykalo z Kristovy Boží suverenity.

Chceme-li o vánocích přemýšlet o našem vlastním životě, mohli bychom se dát vést tímto obrazem a ptát se: Je opravdu Kristus Pánem mého života? Odevzdávám mu opravdu všechn čas a patřím mu, ať bdím, či spím, ať jdu, či sedím, ať pracuji, či odpočívám? Jsou moje práce udělány a činy vykonány tak, že mají hodnotu ryzího zlata? Jsou moje myšlenky vonné jako líbezný dech kadidla a stoupají tak moje chvály k nebi? Je řeč, která vytéká z mých úst, když mne sevře bolest a starosti, ohlašovatelky údělu smrti, hojivá vonná píseň odevzdanosti? Anebo je to jinak? Je obydlí, které značím jako Kristovo království, vskutku místem harmonického pobývání lidí, kteří se řídí příkazem o vzájemné lásce?

Budete-li při odpovědích poctiví, přeji Vám, abyste zažili něco takového jako já. Kládl jsem si ty otázky a byl jsem stále více zahanben. A tu zazvonil zvonek a stály tam děti, zpívaly tříkrálovou koledu a černý vzadu vystrkoval bradu a já

mu záviděl, že ho za chvíli čapne maminka a umyje ho a dá ho spát. A tu mě napadlo, že snad i mě jednou, rozjizveného a umazaného tak umyjou a uloží spát a až se probudím, budu se usmívat při pomyslení, že jsem měl černou tvář.

Martinská zábava

Po nedávném neštěstí, které postihlo východní pobřeží a především New York a New Jersey, jsme neočekávali velkou návštěvu a obvyklý úspěch naší tradiční Martinské zábavy. A ejhle - slavili jsme úspěch. Díky obětavosti všech pořadatelů bylo vše dobře připraveno. Kuchařky opět navařily skvělé jídlo. Děti z české a slovenské školy připravily krásné krátké vystoupení. Tímto jim a také učitelkám mockrát děkuji. Hudební skupina Kontakty hrála pro všechny věkové kategorie. Zasluhou našich spozorů, kteří darovali ceny do tomboly, byla zábava atraktivnější. Cenu do tomboly mimo jiných darovali:

Slovak-Czech Varieties

www.slovakczechvar.com

Bohemian Hall www.bohemianhall.com

Koliba www.kolibarestaurant.com,

Hospoda www.hospodanyc.com

Club 21 www.club21nyc.com

Ještě jednou děkuji všem dárcům cen do tomboly a všem pořadatelům.

Zvu Vás všechny srdečně na další zábavu, která bude poslední neděli v lednu příštího roku. Na shledanou 27. ledna 2013 v Astorii. *Fr. Antonín*

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci prosinci:

Karol Krupka 1. prosince, Lucie Reynold 1. prosince, Emilie Kovacikova 6. prosince, Rev. Jan Czudek 6. prosince, Adriana Čušková 6. prosince, Rev. Antonín Kocurek 7. prosince, Václav Sedláček 8. prosince, Věra Combs 8. prosince, Božena Smrčka, 11. prosince, Zdenka Rosenberg 11. prosince, Václav Solfronk 18. prosince, Jaroslav Sýkora 22. prosince, Helen Hlinka 23. prosince, Martina Ester Nehybka 26. prosince, Zuzka Petrova 31. prosince, George Glos 31. prosince

Dear President Obama,

News - zprávy

In my capacity as President of the United States Conference of Catholic Bishops, I write to express my congratulations on your re-election as President of the United States. The people of our country have again entrusted you with a great responsibility. The Catholic Bishops of the United States offer our prayers that God will give you strength and wisdom to meet the difficult challenges that face America.

In particular, we pray that you will exercise your office to pursue the common good, especially in care of the most vulnerable among us, including the unborn, the poor, and the immigrant. **We will continue to stand in defense of life, marriage, and our first, most cherished liberty, religious freedom.** We pray, too, that you will help restore a sense of civility to the public order, so our public conversations may be imbued with respect and charity toward everyone.

May God bless you and Vice President Biden as you prepare for your second term in service to our country and its citizens.

Sincerely yours,

Timothy Cardinal Dolan
Archbishop of New York
President
United States Conference of Catholic Bishops

Details, from Catholic News Agency:

The Catholic vote was divided much as was the rest of the nation's voters, leaning slightly in favor of Obama. A final Gallup poll, reflecting tracking from Nov. 1 to 4, showed Catholics favoring Obama by 52 to 45 percent.

"The Catholic vote, like any number of votes, does have the potential to make an impact," said Gregory Smith, a senior researcher who specializes in Catholic politics at the Pew Research Center's Forum on Religion and Public Life.

While they do not vote as a unified group, Catholics are significant in elections because of their large numbers, making up approximately one in four U.S. voters, he said.

Smith said it is difficult to pinpoint what effect the contraception mandate and religious freedom issues are having on the Catholic vote this year.

Církevní restituce konečně schváleny - 22. listopadu 2012

Zákon o částečném majetkovém narovnání s církvemi bude platit.

Prezident republiky Václav Klaus jej nevetoval.

"Vážíme si úsilí všech, kteří jakýmkoli způsobem přispěli k definitivnímu přijetí zákona, o kterém jsme hluboce přesvědčeni, že je ziskem pro všechny občany České republiky. Katolická církev napne veškeré síly, aby o tom nyní nikoliv slovy, ale praktickými kroky a otevřeným způsobem přesvědčila i ty, kteří mají v současnosti pochybnosti," řekl Mons. Tomáš Holub, generální sekretář ČBK.

**Vánoční mše svatá na Štědrý den
24. prosince bude v 09.00 pm
přijďte si zazpívat koledy a oslavit
narození Ježíše Krista.**

lower church Our Lady of Mount Carmel
23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102

Lukáš Hamrak byl pokřtěn dne 11. listopadu 2012 v kostele Panny Marie Karmelské v Astorii. Blahopřejeme rodičům Branislavovi a Zdence a celé rodině přejeme Boží požehnání.

Poděkování a prosba o pomoc

Milí čtenáři časopisu Zvon, držíte v rukou poslední vydání v roce 2012. Každý rok vydáváme 11 čísel časopisu, který chce být malým příspěvkem v životě naší víry, české a slovenské kultury. Prosím o přízeň i v dalších letech. Tento časopis je placen dobrovolně. Tiskne se kolem 450 kopií, které rozesíláme po celých Spojených státech. Velkou část nákladu zabere poštovné. Dále jsou to tonery do tiskárny a papír. V příštím čísle uvedu, kolik jsme vybrali na podporu tisku a kolik byly celkové náklady. Opět uvažujeme o koupi nové tiskárny. Prosím o Váš vánoční příspěvek na tisk a novou tiskárnu. Předem děkuji.

Za redakci časopisu Zvon Fr. Antonín Kocurek.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

V minulém období přispěli:

Elen Samek, Pat a Ed Babor, Alexandra R. Vondracek, George a Hedvika Kratci, Anna Benacek, Bohdan a Jirina Kowalyk, Mila Kania, Sarka Elahiova, Simone Kostka, Karel Chrobak,

O vzpomínku na zemřelé při mši svatých

1 - 9. listopadu ještě požádali: Libuše Kral, Lucie Reynold, Jiří a Hedvika Kratci, Růžena Bunža, rodina Krupkova, Anna Benáček, Helen Otýpka, Ida Spisek, Simona Kostka, Jirina Kowalyk, rodina Sikorjak, Cleve Dist. Alliance of Czech Catholics, Frank Macek, Dagmar Cermak, Zdenka Rosenberg

Vzpomínka na zemřelé

15. října 2012 zemřel ve věku 91 let pan František Rychecký z Kalifornie. Odpočinutí věčné dej mu, Pane, a světlo věčné ať mu svítí.

**Vánoční mše svatá v české kapli Panny Marie Hostýské
v národní svatyni Immaculate Conception
ve Washingtonu DC bude
v neděli 6. ledna 2013. Začátek v 12.15pm
Všichni jsou srdečně zváni. Přijďte s námi oslavit narození
Pána Ježíše - zazpívat koledy a poděkovat Pánu Bohu za víru.**

úmysly mší svatých v měsíci prosinci 2012

datum	úmysl	dárce
12-02	Za rodinu Krškovu, Zívrovu a Sporkovu	rodina Krška
12-06	Za Cleveland District Alliance of Czech Catholics	Joe Kocab
12-09	Za zemřelé Františka a Libuši Širokých	děti a vnoučata
12-16	Za rodinu Večeřovu	Milan Večeřa
12-17	Za Olgu Radimskou	Brotánkovi
12-21	Za celou rodinu z obou stran	Anna Benáček
12-23	Za zemřelého manžela Vítězslava Hlavatého	Anna Hlavatá
12-24	Na poděkování za celou rodinu 21.00PM	mše na Štědrý večer
12-25	Za krajanskou rodinu Boží Hod Narození Páně	
12-30	Za zemřelou Anežku Šantarovou u příležitosti 100. narozenin	manželé Jelínkovi

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc

110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959

šky na podporu pro časopis a misii: Czech Catholic Mission in NYC

na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek

Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am

v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102

Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall

Adresa českého kněze: Fr. Antonín Kocurek,

110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11 375 Tel: (718) 575 8959

E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu

(1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>

Koncil v Efesu 431

7. června roku 431 císař Theodosius II svolal koncil do města Efes. Jeden z hlavních bodů koncilu byla otázka - Ježíš a jeho lidská a božská přirozenost. Zatímco **Nestorius** - “**Nestorianismus**” zdůrazňoval rozdíl mezi Ježíšovým lidstvím a božstvím. Cyril Alexandrijský zdůrazňoval jednotu Ježíšova lidství a božství. Z této jednoty pak plyne - že Marie porodila Bohočlověka - Ježíše. Marie je *Theotókos* Bohorodička.

31. července 431 byl koncil ukončen. Přes 200 biskupů se zúčastnilo tohoto koncilu.

Dále se na koncilu diskutovalo a odsoudil “**Pelagianismus**”

Učení, které tvrdí, že:

každý člověk může svým vlastním úsilím dosáhnout spásy, nepotřebuje k tomu Boží pomoc “milost”. Popírá dědičný hřích. Není třeba křest. Člověku stačí desatero k dosažení spásy.

22. června roku 431 otevřel a předsedal prvnímu jednání na koncilu Cyril Alexandrijský, hlavní postava koncilu v Efesu.

papež sv. Celestin I. (422 - 432) byl zastoupen na koncilu dvěma delegáty.

dnes jsou zde jen vykopávky poblíž města Selcuk, Turecko